

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Quartò.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

[qui absque eo tot Script. textus additione; demptione corrumpit, ut videre est in titulis de Eucharistia, bonis operibus, sacra Scriptura, Sacerdotio, &c.] fidendum non esse, 2do. Quod quoad interpretationem Scripturæ non obstante, quod in Adversariorum principiis ea sit clara, nequidem ipsi sectæ Calvinisticæ primipili etiam quoad celebratiores textus, unde principales fidei controversiæ decidendæ sunt, conveniant. 3tio. Quod ergo præ Neotericis ab Ecclesia se separantibus, antiquasque hæreses recoquentibus amplectenda sit sacra Scripturæ versio ac interpretatio juxta communem unanimem & antiquam generalium Conciliorum & SS. PP. doctrinam juxta illud 2. Petr. 1. v. 20. & 21. *Hoc primum intelligentes, quod omnis Prophetia Scriptura propria interpretatione non fit. Non enim voluntate humanâ allata est aliquando, sed Spiritu S. inspirati locuti sunt Sancti Dei homines, & qui illam in utroque testamento nobis tradidêre, & qui in Conciliis generalibus legitimè congregatis ob promissam à Christo Ecclesiæ suæ Spiritûs S. assistentiam eam interpretati sunt.*

Quarto.

Vertas te quocunque velis mi Domine, hoc vel illud verum esse Dei verbum, hanc non illam interpretationem esse legitimam, ut sæpè dixi, non inclamat tibi ipsa Scriptura. Cum ergo proportionatam sibi homines in communi
hoc

hoc gravissimo negotio regulam habere debeant, unde vera à falsis discernere valeant. Confugiendum est ad aliquam auctoritatem humanam, pro qua solidissima credibilitatis motiva militant, quòd divinâ fulciatur assistentiâ. An jam talis tibi videri debet Calvinus (idem est de Luthero, Zvinglio) auctoritas ejusque asseclarum? vel an non potiùs primorum quatuor Conciliorum & insequentium eadem fidei dogmata sub eorum capite Romano Pontifice tradentium? ultimum si admittis, noster eris, dum dogmata horum Patrum cum Calvinus è diametro oppositis conferes. Si negas, vide sis *1mo*. An prudentiæ & rationi conforme sit tot Patribus & Conciliis unum Calvinum antepone, qui suam immediatam à Deo missionem ad iis contradicendum in æternum probare non poterit, ut jam sæpè dictum. *2do*. Si quatuor prima Concilia non ritè Scripturam interpretata sunt. Ergo tunc nulla in primis istis sæculis vera fuit Ecclesia, quam tamen ab initio promulgatæ novæ legis usque ad finem mundi staturam prædixit Christus. Nec juvat dicere *primò*. Illam constituisse ex iis, qui dogmata his conciliis opposita tradiderant. Nam illi ex maxima suâ parte fuere Sabelliani, Manichæi, Ariani, Semi-Ariani, Nestoriani, alique, qui tùm circa SS. Trinitatis mysterium, tùm veram Christi divinitatem ac humanitatem varias sparsere hæreses, quos tu ipse pro Hæreticis habes. Nec juvat dicere *2do*. Ecclesiam veram Christi tunc fuisse invisibilem. Nam juxta Augustinum *securissi-*

mum, fidissimum teste Calvino antiquitatis tes-
 tem, sacra Script. Sydus, & omnium Theologo-
 rum Principem Ecclesia Christi (quae est lux
 mundi, civitas super montem posita, lucerna in
 candelabro. Lib. de unitate Ecclesiae cap. 14.)
 abscondi nec debet nec potest. Quomodo enim
 gentes eam invenient? cum Is. 49. dicatur: Ec-
 ce dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea usque
 ad extremum terra. Et rursum: Ecce isti de
 longè venient, & ecce illi ab aquilone & mari, &
 isti de terra australi. Et Is. 60. Ambulabunt gen-
 tes in lumine tuo, & Reges in splendore ortus tui.
 Leva in circuitu oculos tuos, & vide, Omnes isti
 congregati sunt, venerunt tibi. Filii tui de longè
 venient, & filia tua de latere surgent, &c. Et
 ubi verbum in Scriptura? quòd aliquando visi-
 bilis sit Dei Ecclesia, aliquando ab omnium ocu-
 lis submoveatur. Quin econtra thronus eius
 sicut sol in conspectu meo, & sicut luna perfecta
 [plena] & testis in caelo fidelis. Pl. 88. & 38.
 Semper igitur in Ecclesia est plenilunium, non
 illa lunæ variatio, de qua scriptum est Eccl. 27.
 Stultus sicut luna mutatur. Unde pulchrè Chry-
 sost. hom. 4. in c. 6. Is. Facilius est solem extingu-
 quam Ecclesiam obscurari. Calvinus lib. 4. c. 1.
 §. 7. duplicem esse dicit Ecclesiam, invisibilem
 prædestinatorum soli Deo conspicuam, & visi-
 bilem respectu hominum, quam observare, eju-
 que communionem colere jubemur. Extra quam,
 ut l. c. §. 4. dicit, non est salus. Ergo invisibi-
 lis sine illa salvari non potest. Quænam jam
 erit vera visibilis Ecclesia Christi? nunquid por-
 tius

trius in ea fuere Patres in 4tuor primis conciliis congregati? quam Calvinus cum sua factione furiosè in Ecclesiam, quam reliquit, detonans & Papam Antichristum, Ecclesiam Catholicam fœtidam meretricem ob impiam ejus doctrinam, idololatriam, superstitionem vocitans lib. 4. c. 2. Idololatriam non exerceri per Sacrificium Misæ, cultum Sanctorum; nec impiam esse doctrinam de libero hominis arbitrio, bonis operibus, consiliis Evangelicis sectandis, vidisti mi Domine in titulis desuper agentibus. Hinc meræ sunt blasphemix, quas Calvinus evomit. Sicut & perpetuò sibi metipsi hac in materia contradicit. *Modò enim Ecclesia Dei vivit, modò jugulata est & interiit, nunc est edificium suis partibus constans, nunc est semirutum, nunc est dirutum.* Aliquando est Synagoga Sathana, aliquando est Ecclesia Dei, ut applicare possit Papæ Romano illum Script. locum, quòd Antichristus sessurus sit *in Ecclesia Dei.* Nolo his immorari ulterius. Visibilis semper fuit vera Ecclesia. Falsum quòd latuerit, Diabolus illam jugularit, quia supra petram erat posita, contra quam prævalere nunquam potuerunt nec poterunt inferorum portæ teste Christo. Dum Pontifex moritur, injustè deponitur, ut fecit Concilium Basiliense (de quo in vanum gloriatur Calvinus, quòd ad hunc Achillem respondere non possint Papistæ) dum Pontifices Romani malè vixerunt, dum Pseudo-Papæ fuerunt, & schismata; fuit & mansit semper vera Ecclesia Christi, scilicet cœtus fidelium unius avitæ fidei

religionis in materiâ de Sacramentis aliisque dogmatibus. Nec Calvino debet adscribere Christus, quòd Ecclesiâ ejus ex latebris dentò emerferit, ut thraſonicè gloriatur, & stolidè in Epist. ad Regem Galliæ. Nam nec hæresis ulla latuit, quæ à quatuor primis Conciliis, & dein in subsequentibus usque ad Tridentinum inclusivè damnata est, nec Ecclesiâ vera latuit, quæ eas in œcumenicis Conciliis de sæculo in in sæculum, & novissimè in Tridentino Calvinianam, Lutheranam &c. condemnavit. Nec latuere de sæculo in sæculum Ecclesiæ Doctores, sancti Patres, Viri in Universitatibus Catholicis doctissimi ac celeberrimi, qui Ecclesiæ Catholicæ dogmata invictis argumentis propugnâunt. Dixi supra Calvinum sibi perpetuò hac in materia contradicere. Unde sequitur Calvinum ex Calvino prosterni. Hujus rei argumentum sint duo sequentes in optima forma dylogismi & unum Enthymema. *Primus. Extra visibilis Ecclesiâ gremium nulla est speranda peccatorum remissio nec ulla salus, sed multis ante hac sæculis nulla fuit Ecclesiâ visibilis. Ergo multis antehac sæculis nec peccatorum remissio fuit nec ulla salus.* Major est Calvini l. 4. Instit. c. 1. §. 4. minor est Calvini plurimis locis, ut in Epist. ad Regem. l. 1. Instit. c. 11. §. 9. lib. 4. c. 1. §. 1. & 2. Quòd, si dicat Ecclesiâ visibilem semper fuisse, sed interdum non fuisse visam, eò quòd in abscondito lateret, iterum sibi contradicendum toties asserit, Ecclesiâ interiisse, quòd de visibili vult intelligi. Dein prorsus inanit.

Nam

Nam si latuit & incognita fuit vera visibilis Dei Ecclesia, unde novit Calvinus ipsam latuisse? hoc probet solido aliquo fundamento ex Scriptura. Adducit ex ea, quod tempore Eliæ reservavit sibi Deus octo millia in regno Israel, qui non curvarunt genua ante Baal. Sed quomodo exinde sequitur Ecclesiam Dei tunc latuisse? nonne Israelitis sive decem tribubus in idololatriam delapsis vera & conspicua fuit Ecclesia Dei in regno Judæ?

Secundus. Ecclesia, qua fidem in Christum prestat, qua verbum prædicat, & Coenam administrat, non potest latere. Ut terminos intelligenti perspicuum est. Sed visibilis Ecclesia hæc omnia facit teste Calvino l. 4. Instit. c. 1. §. 7. Ergo non potest latere.

Enthymema, Christi Ecclesia vixit & vivet, quam diu Christus regnabit ad dexteram Patris. Christi Ecclesia excisa est, interiit, nihil ejus residuum est, submersa, subversa est, ejus iugulus transfixus, & præcordia lethaliter sauciata. Ita variis in locis Calvinus. Ergo quod interiit &c. vixit semper, semperque vivet. Qualis contradictio! nec hic dici potest Calvinum semel de visibili semel de invisibili loqui Ecclesia. Quia sic saltem aliqua Christi Ecclesia interiisset. Quod directè pugnat contra assertum Christi Matt. 16. v. 18. Et porta inferi non prevalebunt adversus eam. Et intereunte Ecclesiâ visibili invisibilem interire necessum est, quia teste Calv. l. 4. c. 1. §. 4. Extra visibilis Ecclesie gremium nulla est speranda peccatorum remissio, nec ulla

Salus. Dein l. c. §. 2. ostendit se loqui de Ecclesia visibili, quia dicit eam Catholicam dici seu universalem, quia non duas aut tres invenire liceat, quin discerpatur Christus, quod fieri non potest. Unde etiam sequitur sectas sibi invicem contradicentes (ut in variis Lutherana & Calvinistica) & Romano-Catholicæ Ecclesiæ dogmatibus contrariantes, non posse cum eadem unam constituere Christi Ecclesiam, quo tamen aliqui Calvinistæ confugiunt.

5to.

Solebat Calvinus dicere Lutherum prædecessorem suum in Ecclesia in sylvam inconditam, per superstitiones & idololatriam redactâ grandiores excidisse arbores, se residua extirpare virgulta. Debat dicere se, quidquid devotionis succum instillare, reverentiam erga Deum ac Salvatorem nostrum ingerere, fiduciam æternæ salutis augere, ad bona opera & constans Dei servitium animos hominibus addere potest, penitus sustulisse, & Lutherum quidem impia tradidisse dogmata grosso suo & scurrili agendi, loquendi, scribendi modo, sed se eloquenti acutoque stylo & perplexis loquendi formis, aut etiam ingeniosis ac vaftris verborum involucris ac antilogiis multò deteriora effutuisse. Hujus asserti mei solidissima probatio patet ex sequentibus.

Primò. Lutherus admisit realem Christi præsentiam in pane aq̄ vino consecrato. Circa
Missam